

§ 91.

Stjærpende Omstændigheder med Hensyn til Rømning er det, naar Nogen:

- 1) rømmer fra Fartøi, som er paa Togt eller til Togt er udrustet;
- 2) rømmer, medens han er i nogen Tjenesteforretning;
- 3) rømmer, naar nogen særdeles Besværlighed for Krigsfolkene, hvori han burde deltage, ham bitterlig finder Sted eller forestaar, eller
- 4) medtager sin Tjenestehest eller de Vaaben, Klædningsstykke eller andre Gjenstande, som ere leverede ham til Brug, forsaavidt de ikke nødvendig behøves til hans Beklædning. Skaffer han derhos ikke disse Ting tilstede igjen, eller har han før Rømningen taget dem til sig i det særlige Viemed at tilbende sig samme, anses han tillige som skyldig i at have afhandlet dem (§ 196).

§ 92.

Derfor den, der for Rømning har forskyldt ringere Straf end Strafarbejde, atter selv frivillig melder sig, fritages han, naar han ikke er Befalingsmand, for at anses som Rønningsmand og belægges med Straf som for anden ulovlig Fraværelse (§ 97), men denne Straf tilregnes ham dog som Rønningsstraf, hvis han senere igjen rømmer.

§ 93.

At en Rønningsmand, skjulende sin Stilling, maatte have taget Tjeneste ved nogen anden Afdeling af Krigsmagten end den, hvorfra han er rømt, udelukker ikke Anvendelsen af den loobestemte Straf for Rømning; dog kan denne under formildende Omstændigheder nedsættes, indtil det Halve.

§ 94.

Den, som kommer til Kundskab om en forestaaende Rømning i Krigstid og ikke anmelder, samt hvis dette ei kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre den, straffes med Fængsel, eller, hvis han er Officer, med Fængsel, eller Embeds Fortabelse. Tilsigtes Rømningen udført under de i sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder, anvendes Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 3 Aar. Smidlertid skal den Paagjældende, naar han forhindrer Forbrydelsen, forstaaes for Straf, skjøndt han har forømt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for undladt Anmeldelse den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie, Sødsfænde, Fosterforældre eller Fosterbørn, medmindre Nogen af disse er den Skyldiges Foresatte.

Den, som faar Kundskab om Rømning til Fjenden, behandles ikke efter foranstaaende Bestemmelser men efter § 65.

Hovedmanden i en aftalt Rømning i Krigstid kan, selv om han forhindrer Forbrydelsens Udførelse, ikke fritages for Straf, men ikkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Stjøn.

§ 95.

Den, som i den Hensigt at unddrage sig den ham paahvilende Militærtjeneste paafører sig Sygdom eller Regemsfeil, der gjør ham udygtig til saadan Tjeneste, straffes med Fængsel,